

du calcaire grossier (de Mons), que je compte publier aussitôt que mes occupations le permettront". Deze toegezegde publicatie heb ik evenmin gevonden.

c. Hetzelfde geldt voor het vervolg der „Révision des bryozoaires du Crétacé figurés par d'Orbigny", lit. sub. 12 (1889).

d. Dan las ik nog in het artikel „Untersuchungen an Seebryozoen", dat eveneens in 1889 verscheen: „In einer ausführlicheren Abhandlung werde ich dieses abbilden, sowie die hier mitgeteilten Angaben erläutern" (S. 533). Hetgeen voor a, b en c geldt, geldt ook hiervoor.

Het blijft derhalve mogelijk, dat elders nog een viertal publicaties van Pergens verscholen zijn. Verwonderlijk zou het ook daarom niet zijn, omdat hij niet de gewoonte had voortdurend naar eigen werk te verwijzen en het uit zijne literaturopgaven niet mogelijk is de boven gegeven lijst samen te stellen.

Van den inhoud der 25 publicaties — waarvan slechts één, (2) als een afzonderlijke uitgave verscheen en de overige in een viertal periodieken werden opgenomen, n.l. *Annales de la Société Royale Malacologique de Belgique*, Bruxelles 1, 3, 4, 6—9, 14—16), *Bulletin de la Société belge de géologie, paléontologie et d'hydrologie*, Bruxelles (4, 10—12, 17—25), *Annalen des K. K. Naturhistorischen Hofmuseums*, Wien (5) en *Zoologischen Anzeiger* (13) — zij een en ander vermeld, dat betrekking heeft op het belang voor

- de systematiek (a),
- de stratigrafie (b),
- de regionale geologie (c),
- de (bryo)zoologie (d).

A. DE SYSTEMATIEK.

In het algemeen was Pergens in de beschrijving van vormen, welke reeds in de literatuur beschreven waren, beknopt, doch was hij uitvoeriger, waar nieuwe familiën of groepen, nieuwe genera, soorten, variëteiten of namen door hem in de literatuur werden ingevoerd.

Ik meen goed te doen deze nieuwe benamingen hier te herhalen:

1. Familiën en groepen.

Cameraporidae 1885; *Soleniporina*, *Ceina* en *Melicertina* 1889 („division" van de *Cyclostomata*).

2. Genera.

Camerapora, *Clausacamerapora* en *Curvicamerapora* 1885; *Tuberculipora* 1886; *Benedenipora* en *Lobiancopora* 1888; *Houzeauina* 1889; *Biflabellaria* 1890.

3. Soorten.

Discoflustrellaria Ubaghsi, *Lopholepis rapax*, *Camerapora recta*, *Clausacamerapora mamillata*,

Curvicamerapora cretacea, *Reptotubigera cristata*, *Bidiastopora Corneti*, 1885; *Cellularia diplodidymoides*, *Cellaria mucronata*, *Cellaria Vandenbroeckii*, *Planicellaria eocena*, *Biflustra symmetrica*, *Membranipora gothica*, *Membranipora squamosa*, *Cupularia Houzeaui*, *Pustulopora Corneti*, *Entolophora montensi* 1886; *Diastopora nova*, *Hornera Steenstrupi*, *Bisidmonea Johnstrupi*, *Tuberculipora Oestrupi*, *Foveolaria Lundgreni* 1886; *Filisparsa Delvauxi*, *Pustulopora Smittii* 1887; *Benedenipora catenata* en *Lobiancopora hyalinia* 1888; *Diastopora obelioides*, *Idmonea francorum*, *Idmonea Fischeri*, *Bicrisina Gaudryana*, *Melicertites Dollfusi* 1889; *Crisia Schmitzi*, *Crisia Plauensis*, *Crisia Berardi*, *Biflabellaria Apathyi*, *Heteropora Dollfusi*, *Osculipora Houzeaui*, *Fasciculipora* ? *Hinxksi*, *Conotubigera Hennigi*, *Aspendisia Hanneri*, *Truncatula Jellyae*, *Truncatula Kirckpatricki*, *Ceripora Kraepelini*; *Camerapora Levinsseni*, *Ceidmonea Macgillavryi*, *Filicea Marssoni*, *Lepralia Meunieri*, *Lepralia (Mucronella) Neumayeri*, *Lepralia (Mucronella) Normani*, *Lepralia (Mucronella) Russelli*, *Lepralia (Mucronella) Ulrichi*, *Eschara (Membranipora) Vandenbroeckii*, *Eschara (Membranipora) Vigeliusi*, *Eschara (Membranipora) Vinei*, *Eschara (Membranipora) Waageni*, *Cribilina Walfordi*, *Cribilina falcoburgensis* en *Eschara (Schizoporella) Watersi* 1890.
(Wordt vervolgd).

ARMORACIA LAPATHIFOLIA Gil.

(*Cochlearia Armoracia* L.)

door

A. De Wever.

Te Ulestraten in 't moeras bij de woningen te Waterval vond ik in 1933 onder 6 planten van Mierikswortel, die hier, zooals overal elders uit kultuur verwilderd waren, één plant met uitsluitend vinspletige wortelbladen. 't Was nog goed te zien, dat ze één of twee jaar geleden als knopmutatie ontstaan was op den wortelhals van een gewonen Mierikswortel, daar de rest van 't verbindingsweeftel nog aanwezig was.

Verwilde planten van Mierikswortel bloeien hier op de meeste standplaatsen weinig of niet, ook al zijn ze zeer oud; althans slechts op 3 der 22 vindplaatsen vond ik ook bloeiende struiken. Daartegen brengen ze in tuinen meestal en geregeld bloeistengels voort. Hierbij zijn dan alleen de onderste en middelste stengelbladen kamvormig vinspletig; de bovenste, evenals de wortelbladen, gaaf.

Wijlen Dr. Thellung, die de Cruciferen in Hegi's Flora bewerkt heeft, zegt van de var. *pinatifida* Op. met ingesneden wortelbladen: „Selten an trockenen Standorten". Te Ulestraten echter kan dus de bodem niet van invloed geweest zijn.

De hauwen van Mierikswortel zijn meest naar den ronden kant.

Van den Heer Kreutzer (Sittard) ontving ik planten van afval bij de Mijn Laura met meer langwerpige vruchten.